

Förslag till läkemedelsstrategi 2008-2012

Miljöpartiet de Gröna föreslår landstingsstyrelsen föreslå landstingsfullmäktige besluta

att fastställa förslag till läkemedelsstrategi 2008-2012

att uppdra åt hälso- och sjukvårdsnämnden att göra följdändringar i läkemedelsstrategin i enlighet med landstingsstyrelsens beslut och nedanstående synpunkter

Det är viktigt att läkemedelsstrategin har som sitt första steg att överväga om det finns alternativ eller komplement till behandling med läkemedel.

Vid tillstånd som utlöses eller försämras av felaktiga levnadsvanor ska naturligtvis en förändring i hälsofrämjande riktning förordas och stödjas genom tillgång till hälsopedagogisk kompetens som kan arbeta med motiverande samtal. Till individer med låga risker är i regel livsstilsförändringar tillräckliga, att i dessa situationer istället ge mediciner i förebyggande syfte gagnar inte patientens hälsa, ger risk för onödiga biverkningar och gör läkemedelsnotan onödigt hög. Det krävs en kraftfull stödorganisation för detta. I miljöpartiets Hälsoval Stockholm finns personal med särskild kompetens i att arbeta hälsofrämjande och förebyggande, t.ex. hälsopedagoger, FYSS och FaR rådgivare och samordnare, näringsmedicinsk kompetens, kostrådgivare, beteendevetare m.fl. som arbetar med livsstils- och miljöförändringar.

Vårdprogrammen ska beskriva när livsstilsförändringar eller andra icke-medikamentella terapier kan användas självständigt eller i kombination med läkemedelsterapi. För de områden som saknar vårdprogram ska riktlinjer istället utfärdas i en formaliserad samverkan mellan det medicinska programarbetet och LÄKSAK.

I sammanhanget vill miljöpartiet särskilt peka på nödvändigheten av att anpassa läkemedel till individuella behov och reaktioner. Individuella reaktionen kan bero på många olika faktorer, exempelvis kan utsöndringsförmågan vara nedsatt p.g.a. ålder, näringsbrister eller nedärvda faktorer. Det är också viktigt att uppmärksamma överkänslighetsreaktioner.

2008-05-20

Det kan vara färgämnen, konserveringsmedel eller andra tillsatser som utlöser en reaktion. Det finns personer som är så känsliga att de inte tål läkemedel över huvud taget. För dessa individer är endast icke-medikamentella insatser eller behandling med strikt kroppsegna substanser möjliga. Speciell kompetens behöver utvecklas för att hjälpa denna sårbara patientgrupp.

Slutligen vill vi uttala vårt stöd till utvecklandet av en kunskapsorganisation inom läkemedelsområdet som kan ge utbildningar som är oberoende av läkemedelsproducenterna.